

Úprimne mu prajeme v mene kolektívu klinickej psychológie, ako aj celého kolektívu Psychiatrickej kliniky v Košiciach do ďalších rokov pevné zdravie, mnoho úspechov vo vedeckej, pedagogickej a verejno-spoločenskej činnosti, ako aj splnenie všetkých túžob a želaní v osobnom živote.

D. Gajancová, Z. Jaššová, spolupracovníci

PhDr. Luděk Kubička, CSc., padesátníkem

Narodil se 5. 9. 1924 v Praze a zůstal jí věrný. Vystudoval zde reálku, po maturitě 1942 se tu učil zámečnickem a pracoval později jako dělník až do osvobození, kdy se zapsal na filosofickou fakultu na studium psychologie a sociologie. Během studia absolvoval čtyřměsíční kurs o psychologii mládeže v Ženevě (pod záštitou OSN). Doktorskou disertační práci „Logické chápání vztahů u předškolního dítěte“ obhájil roku 1951.

Před 25 lety (1. 9. 1949) se upsal psychiatrii, oboru, ke kterému jako vědní disciplíně vždy měl a dosud má značné kritické výhrady, ale ve kterém udělal mnoho práce. Pracoval zprvu jako klinický psycholog bývalého Pedologického ústavu hl. m. Prahy (ved. doc. MUDr. et PhDr. J. Apetaur), později jako vedoucí psycholog dětské psychiatrické ambulance Fakultní polikliniky. Od roku 1963 pracuje ve Výzkumném ústavu psychiatrickém jako odborný pracovník, od 1. 12. 1965 jako vědecký a od 1. 7. 1969 jako samostatný vědecký pracovník. Kandidátem psychologických věd se stal v roce 1965.

Od samého začátku se dr. Kubička kromě rutinních klinických povinností věnoval výzkumu, a to především oblasti psychologie a psychopatologie mládeže. Později se přeorientoval na problematiku dospělých. Byl odpovědným pracovníkem dílčího úkolu státního programu základního výzkumu „Studium poruch sociální adaptace u neurotických osob“, jehož výsledky byly r. 1969 oponentním řízením kvalifikovány jako mezinárodní priorita. Od roku 1969 pracoval na rozsáhlém projektu analýzy účinku terapie alkoholiků, tak jak je prováděno v systému, který vypracoval doc. Skála. Tato práce, která v současné době byla ukončena závěrečnou zprávou, vzbudila již při publikování dílčích výsledků v zahraničí značnou pozornost.

Ve svých téměř 40 vědeckých publikacích řeší dr. Kubička problematiku, kterou si vzal ke zpracování s vynikající metodickou brilantností a se smyslem pro možnou praktickou aplikaci. Proto také napsal nespočetnou řadu osvětových článků (založených na vlastních výzkumech) napomáhajících pochopit vývoj dítěte a dospívajících. Publikoval také pět knižních osvětových publikací a šest rozsáhlejších učebnicových statí.

Dr. Kubička je skromný, nenápadný člověk astenické konstituce, zdánlivě uzavřený a plachý. Hájí-li však vědeckou pravdu, je z něho rázem nesmlouvavý a neúprosný protivník, který dovede v úsporných formulacích najít slabé místo výzkumného námětu či prováděné práce a svými logickými argumenty námět či práci „rozbití“. Poněvadž si však váží každého dobře míněného úsilí a lidské práce, dovede po takovém „rozbití“ najít nové konstruktivní řešení daného úkolu. Jeho schopnost abstraktního myšlení budí respekt stejně jako jeho výjimečné znalosti matematické statistiky aplikované na problematiku analýzy chování. Tak se také mohlo stát, že jakýmsi vedlejším produktem jeho vědecké činnosti je vybudování malého, velmi dobře vybudovaného stolního počítačového centra v laboratoři sociální psychologie ve VÚPs, kterou vede.

Jeho přátelé a spolupracovníci si váží nejen jeho znalostí, ale jeho charakteru, vytříbeného smyslu pro jemný humor a ironii, neobyčejné pracovitosti. Jen přátelé patrně vědí, že má hluboké znalosti vážné hudby a že asi jediným člověkem, který jej ve všech oblastech, které dr. Kubička ovládá, dovede občas dostat do úzkých, je jeho syn, posluchač 4. ročníku psychologie.

Dr. Kubička je příkladem člověka, jemuž by měli být svěřováni do vědecké výchovy nejnadanější z psychologů, kteří chtějí svůj život zasvětit metodologicky nesmírně náročné práci na důkazech zákonitostí lidského chování v normě i patologii.

C. Š., Z. D.